

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinae, Sacr. Theologiae, Ac I. V. D. Vticensis
Episcopi, Tractatus De Legitima Svmmi Pontificis
electione, iuxta Summorum Pontificum, praesertim
Gregorij XV. & Sanctiss. D. N. Vrbani ...**

Bonacina, Martino

Lvgdvni, 1637

§. 2. A quónam Cardinales instituti fuerint, & ad quem creatio Cardinalium pertineat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10669

& munera variata fuerint, & præsertim ad consilia Papæ adhiberi cœperint.

3. Ex quo licet inferre Cardinalatum in prima sui institutione, non solum esse dignitatem, ut aliqui arbitratur, verum etiam officium, cui semper annexa fuit dignitas; nam dignitas secundum se est qualitas, seu conditio cui debetur honoris, siue hæc conditio, seu qualitas fundetur in sanguine, siue in meritis, siue in Principis priuilegio; officium vero significat munus ad opus aliquod præstandum; quod si opus honorificum sit, vocatur dignitas; si sordidum, vel indifferens, non est dignitas; vide Cardinalem Tuscum *concl. 7.* Alban. *de Cardin. quæst. 6.* Azorium *2.p.c. 1. quæst. 8.* & Sopranum *loco citato.* Martinum Laudensem *de Cardinal. tract. 2. quæst. 17.* Andream Barbatiam *de præstant. Card. q. 1. n. 11. & 33.* & Iacobat. *de Concilio lib. 1. art. 1. num. 246. & lib. 3. art. 1. num. 76.*

§. I I.

A quónam Cardinales instituti fuerint,
& ad quem creatio Cardinalium
pertineat.

S V M M A R I V M.

1 *Cardinales à quonam primò instituti fuerint.*

2 *Cardina-*

- 2 Cardinalibus Regia quasi dignitas competit.
- 3 Cardinalium creatio ad quem pertineat.

PRIMA PROPOSITIO.

Ic loqui possumus de Cardinalibus
in genere, vel de Collegio Cardina-
lium; si loquimur de Cardinalibus in genere,
qui ab initio instituti fuerunt ad custodien-
dum introitum, & exitum hominum, ut di-
ctum est §. *præcedenti*, nihil certi definiri po-
test, quia nullus rerum antiquarum Scriptor,
& Historiographus de ipsorum origine men-
tionem fecit, & nulli fides adhibenda est, nisi
vel ipse audierit, vel Auctorem referat, à quo
audiuit, & qui consuli possit: quanquam ali-
qui putant Cardinales à Marcello *sub annum*
Christi 314. Alij à Pontiano *circa annum 360*,
institutos fuisse. Alij aliter sentiunt; vide Man-
fredum *de Cardinal. decisione 78*. Albanum
de Cardinalibus, *quest. 234*. Turrecrematam *in*
Clement. ne Romani. Barbatiam *in tract. de præ-*
stantia Card. *quest. 1*. Martinum Laudensem
quest. 27. & Iacobatum *de Concilio lib. 1. art. 1.*
num. 245. in tractatibus tomo 13. part. 10. Si verò
loquamur de Collegio Cardinalium, seu de
augmento, & dignitate Cardinalium S. R. E.
probabilissimum censeo id à Sylvestro Papa
factum

factum fuisse; ratio est, tum quia persecutorum rabies Constantino regnante cessare cœpit, & Papa Collegium Cardinalium qui sibi à consiliis starent, & rebus magni momenti definiendis ex officio præfessent, sibi affiscere, & diligere potuit; tunc enim primùm causæ grauiores omnium Ecclesiarum ad Sedem Apostolicam liberè deferri cœperunt; tum quia Papa obtenta Vrbe à Constantino, & translatis Constantinopolim maiori ex parte Senatoribus, par fuit, vt sacrum Collegium Cardinalium institueret, vt sicut Senatores Imperatori assistebant, ita isti Papæ adessent, & controuersiis definiendis operam darent, ob id Collegium Cardinalium sacer Senatus in iure nuncupatur.

Ex quo patet, probandam non videri opinionem illorum apud Albanum *quæst. 5.* qui arbitrantur Papam, semper habuisse Cardinalium cœtum, quamuis enim Papa modò opera vnius, modò alterius vteretur, non tamen hinc sequitur Cardinalium cœtum ipsi adfuisse, sed certo astantium cœtu, & Collegio indiguisse, quod Collegium non solum ipse instituit, verum etiam pluribus auxit, & amplificauit, & *in cap. Præful. 2. quæst. 5.* statuit, vt Præful non damnetur nisi cum 72. testibus, Presbyter Cardinalis, nisi cum 44. Diaconus
verò

verò Cardinalis vrbis Romæ, nisi cum 27. Alij subsequentes Pontifices nouis priuilegiis sacrum Collegium locupletarunt, Innocentius IV. Galerum rubrum tribuit, illūmque deferri iussit. Paulus II. habitus purpurei dlationem præcepit ad indicandam Regiam dignitatem qua Cardinales gaudent; purpura enim olim vtebantur Reges, Imperatores, & ij qui Regibus, vel Imperatoribus consanguinitate, affinitate vel necessitudine proximè accedebant.

2 Cardinalibus Regiam quasi dignitatem competere colligitur, tum ex cap. felicis, de pœnis in 6. vbi inferentes iniuriam Cardinalibus tanquam rei læsæ Maiestatis puniuntur; tum quia sunt veluti vnum corpus cum Summo Pontifice, cuius corporis caput est Summus Pontifex, Cardinales membra: perspicuum autem est Summum Pontificem Regia, & Imperiali dignitate frui, tum quia ita sentiunt Iason. l. centurio, ff. de vulgar. & pupillar. institutione. Card. Iacobatius de Concilio lib. I. art. I. num. 264. Barbatius de Cardinal. quæst. I. n. 24. Albanus de Cardinal. quæst. 6. & 42. Azorius 2. part. lib. 4. c. 3. quæsito 18. & 20. Tuschus tom. I. lit. C. concl. 99. & seq. Sopranus lib. I. cap. 10. §. 2. ad finē. Martinus Laudensis de Cardinal. q. 7. & 40. Manfredus decis. 19. & seqq. & alij cōmuniter.

SECVN

SECUNDA PROPOSITIO.

3 **C**reatio Cardinalium pertinet ad Papam, non ad alios; ratio est, quia nullibi reperitur hanc facultatem aliis concessam fuisse: ex quo sequitur primò Cardinales, seu Cardinalium Collegium non posse Cardinalem creare, quamvis enim ius habeant eligendi Papam, non tamen potestatem habent creandi Cardinales; & à disparatis, & diuersis non valet illatio, *leg. Papinianus exuli, ff. de minor.* Secundò sequitur Concilium Generale non posse creare Cardinales, ut patet ex ratione proximè allata; nisi fortè Concilium Generale auctoritate Papæ, cum huiusmodi facultate congregatum sit, ita Azorius *2. part. lib. 4. cap. 1. quæsto 7. contra Iacobatium de Concilio lib. 6. art. 7. quæst. 1. & Manfred. de Card. decis. 386.*

Rogabis utrum Papa, absque Cardinalium assensu Cardinalem creare possit. Respondeo affirmatiuè, tum quia institutio Cardinalium est de iure humano, cui Papa ex vi coactiuā non subiicitur; tum quia Papa potestatem suam à Christo immediate habet, non ab homine; vsu tamen receptum est, ut Papa neminem ad Cardinalatus apicem promoueat, re Cardinalibus non communicata, creatio enim

enim Cardinalium res magni momenti est,
Papa autem res magni momenti absque Car-
dinalium consilio expedire non solet, & cùm
ipse homo sit, aliorum consilio indiget, non
verò consensu ad valorem actus, ita Felin. *in*
rub. de constit. & alij apud Azorium *loco citato,*
& *cap. 3. quæsto 19.* & apud Albanum *de Card.*
quæst. 39. contra Baldum Archidiaconum, &
alios apud præcitos Doctores, & apud Bar-
batum *conf. 40. tom. 4.* apud Martinum Lau-
dens. *de Cardin. quæst. 2. tract. 1.* & apud Man-
fred. *cap. 13.*

---

§. III.

A quónam Cardinales acceperint pote-
statem eligendi Papam, & quandó-
nam eligere incœperint.

S V M M A R I V M.

- 1 *Cardinales à quónam facultatem eligendi
Pontifices acceperint.*
- 2 *Apostoli quomodo Petrum in Pontificem ele-
gerint.*
- 3 *Cardinales dicuntur habere facultatem eli-
gendi Pontificem potius delegatam quàm
ordinariam.*
- 4 *Cardina*